

KIADJA AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET” ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

Kéziratok és szakkérdések a szerkesztőség címére küldendők.

.....

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.

AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj:

Egész évre 12 pengő, fél évre 6 pengő.

Előfizetési díjakat és hirdetéseket az Országos Halászati Egyesület (Budapest, V, Országház-tér 11. II. em. 213.) fogad el.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, M. KIR. HALÉLETTANI KISÉRLETI ÁLLOMÁS (II, DEBRŐI-ÚT 15. SZÁM.)

TARTALOM: — Hivatalos rész. — A vízben oldott oxigéngáz meghatározásáról. Dr. Maucha Rezső. — Halastavak biológiai vizsgálatáról. Dr. Unger Emil. — Társulatok—Egyesületek. — Árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

HIVATALOS RÉSZ.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

37682/1926.
IX. 2. szám.

A pézsmapocok irtása tárgyában folyó évi február 20-án 35,816/IX. 2. szám alatt a Cimhez intézett rendeletem megjelenése óta a hozzám beérkezett jelentésekből sajnos azt kell megállapítanom, hogy ez a nagy kártevő erősen szaporodóban van, a közigazgatási hatóságok pedig igen sok helyen alig tudnak valamit arról, hogy fent hivatkozott rendeletem értelmében a pézsmapocok irtása tekintetében mi a teendő.

Tekintettel arra, hogy a pézsmapocok elszaporodását annak sokirányú kártétele miatt (töltéseket, gátakat átfurja, halastavakban pusztít, a gyümölcsfákat, kukoricaszárát átrágja, apróbb háziállatokat pusztítja stb.) feltétlen meg kell akadályozni, ismételten és nyomatékosan felhívom Cim figyelmeztetésére, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel hasson oda, miszerint az említett rendeletemhez csatolt Utmutatás szerint a védekezés legáltalánosabb körben végeztessék el.

A pézsmapocok éjjeli állat lévén, megfigyelése legtöbbször csak éjjel lehetséges, s a megfigyelése legalkalmasabbak a vadőrök, vadászok, gátőrök és az erdőgazdasági alkalmazottak, miért is úgy a megnevezett, mint a többi közegek is a leggondosabb ellenőrzésre utasítandók.

Végül ismételten felhívom Cim figyelmeztetésére, hogy a „Figyelmeztetés az amerikai pézsmapocok Magyarországon való letelepedésének és elterjedésének meggátálása tárgyában” című kiadvány a fennhatóságom alatt álló m. kir. Rovartani állomástól (Budapest, II. Petrezselyem utca 1.) 20 (Husz) aranyfillérért beszerezhető.

Budapest, 1926. évi április hó 21-én.

A miniszter rendeletéből:

Tóth s. k., államtitkár.

Az 1925. évi XLIII. törvénycikk

a halászatról szóló 1888 : XIX. törvénycikk módosításáról és kiegészítéséről.

(Folytatás.)

14. §. Halat tilalmi időben áruba bocsátani vagy szállítani csak a 15. §-ban megállapított feltétellel szabad.

Az előbbi bekezdés rendelkezése kiterjed az olyan halak áruba bocsátására és szállítására, amelyeknek legkisebb méretei a 11. §. értelmében meg vannak állapítva. Ily halakat a megállapított méreten alul fogyasztás céljaira áruba bocsátani vagy szállítani akkor is tilos, ha zárt vízből származnak. E tilalom alól a földmivelésügyi miniszter kellő ellenőrzéssel kivételt engedhet.

15. §. Aki a tilalmi idő előtt fogott, vagy zárt vízből esetleg külföldről származó halat a tilalmi idő alatt árubabocsát vagy szállít, köteles a hal származását és a fogásnak idejét a község előljáróságától kiállított bizonyítvánnyal igazolni.

III. cikk. Az 1888 : XIX. t.-c. IV. fejezete az alábbi 16—18. §§-ban foglalt rendelkezésekkel egészítettik ki:

16. §. A halászati társulatok kötelékébe tartozó tagok járulékaiknak és hátralékainak beszedéséről és behajtásáról a társulat kérésére a pénzügyminiszter közadók módjára gondoskodik.

17. §. A halászati társulatok működése, valamint a hatóság által bérbeadott vízterületeken a bérlők üzeme felett a főfelügyeletet a földmivelésügyi miniszter gyakorolja a szakközege által, aki a társulat ülésén felszólalhat s határozata ellen fellebezéssel élhet. Az ily szakközeget a társulatoknak minden ülésére meg kell hívni.

18. §. Ha a földmivelésügyi miniszter által az 1888 : XIX. t.-c. 47. §-a alapján elrendelt hatósági bérbeadás bármi okból nem foganatosítható, a miniszter az illető vízszakaszokra nézve a halászat gyakorlását

felfüggesztheti arra az időre, amíg a hasznosítás az említett módon nem sikerül, vagy a társulat meg nem alakul.

IV. cikk. Az 1888: XIX. t.-c. VI. fejezete helyébe az alábbi 19—28. §§-ban foglalt rendelkezések lépnek:

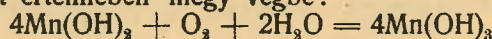
Büntető rendelkezések.

19. §. Aki zárt vízből (1888: XIX. t.-c. 13. §.), vagy zárt víz módjára halászható vízből (jelen törvény 5. §.) a halászatra jogosítottnak engedélye nélkül fog halat, a lopásról szóló törvényes rendelkezések szerint büntetendő.

(Folyt. köv.)

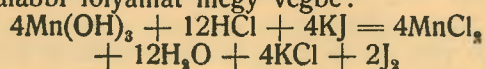
A vízben oldott oxigéngáz meghatározásáról.

Winkler Lajos budapesti egyetemi tanárnak világszerte használt s a vízben oldott oxigén gáz meghatározására szolgáló módszere azon alapszik, hogy a vízben oldott oxigéngáz lúgos közegben a manganhidroxidot ($Mn(OH)_2$), melyben a mangán, mint két vegyértékű alkatrész szerepel, manganihidroxiddá oxidálja, ahol a mangán már három vegyértékű alkatrész. Ha fölösleges mennyiségű manganhidroxid van jelen, akkor a víz oldott oxigén tartalma e folyamatnál egész mennyiségében elhasználódik. A folyamat alábbi kémiai egyenlet értelmében megy végbe:

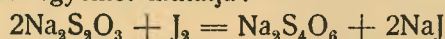

A manganhidroxid fehérszínű, vízben oldhatatlan vegyület, s ezért ha a víz nem tartalmaz oldott oxigént, az fehérszínű csapadék alakjában jelentkezik. Ha azonban a vízben oldott oxigén is van, akkor a barnaszínű manganihidroxid hatására annál sötétebb színárnyalatot vesz fel a vízben mangankloriddal és natronlúggal előállított csapadék, minél több oxigént tartalmaz a kérdéses vízmennyiség. Ezen a jelenségen alapszik az egyszerűsített Hofer-féle kolorimetriás meghatározó eljárás, amely azonban csak közelítőleges pontosságu eredményeket ad. Hofer eljárása szerint a víz oxigéntartalmát egy erre a célra alkalmas színfokozattal való összehasonlítás útján becsülhetjük meg a csapadék színéből. A színfokozat Münchenben alábbi címmel: *Expedition der Allgemeinen Fischerei Zeitung Schnorr Strasse 2.* szerezhető be.

A víz oldott oxigéntartalmát azonban pontosan csakis a Winkler-féle eljárással lehet meghatározni. A meghatározást úgy hajtjuk végre, hogy színig töltjük vizsgálendő vízzel az erre a célra használatos kb. 250 köbcentiméter űrtartalmu, erősfalu és becsiszolt dugóval ellátott palackot, majd két külön pipettából 2—2 köbcentiméter manganklorid ($MnCl_2$) és káliumjodid tartalmu natronlúg ($NaOH$) oldatot adagolunk hozzá. Ezután a palackot bedugaszolva, tartalmát erősen összerázzuk. Összerázás alkalmával a leválat manganhidroxid a víz oldott oxigéntartalmát teljesen fölveszi és az oxigénnek megfelelő részben manganihidroxiddá alakul át. A csapadék manganihidroxid tartalma tehát egyenértékű a palack víztartalmának oldott oxigénkészletével. Ha most a csapadékot 10 köbcentiméter füstölő sósavval, (melyet 10 köbcentiméteres pipettával adagolunk be) feloldjuk, akkor a manganihidroxid oldódásánál az alábbi folyamat megy végbe:

Vagyis a káliumjodidos natronlúg oldattal beadagolt káliumjodidból az oldott oxigénnel egyenértékű mennyiségű jód szabadult fel. Ezután az oldatot a palackból veszteség nélkül lombikba öntjük át, kevés desztillált vízzel a palackot háromszor kiöblítjük, az öblítő vizet mindannyiszor a lombik tartalmához adjuk és a szabad jód mennyiségét 1/100 normál nátriumthioszulfát ($Na_2S_2O_3 + 5H_2O$) oldattal térfogatos uton megmérjük (megtitráljuk.). Ez úgy történik, hogy pontos beosztású bürettából addig cseppentünk nátriumthioszulfát-oldatot a lombikba átmosott folyadékhoz, amíg az összes szabad jód elhasználódik. A jód elhasználódását a folyadékhoz előzőleg hozzáadott 1 köbcentiméter keményítő oldatnak jódttól okozott kék színének eltűnése jelzi. A szabad jód és nátriumthioszulfát kölcsönhatását a következő kémai egyenlet mutatja:

vagyis nátriumtetraionát és nátriumjodid keletkezik. A nátriumthioszulfát egyenértékűsulya

$$(2 \times 23 + 2 \times 32,06 + 3 \times 16 + 5 \times 18,016 =) 248,20,$$

az 1/100 normál oldat tehát úgy készül, hogy 2,482 grammot oldunk annyi desztillált vízben, hogy a keletkező oldat térfogata éppen egy liter legyen. Ezen oldat minden köbcentiméterének 0,08 milligramm oxigén gáz felel meg. Minthogy 32 gr. oxigén gáz térfogata 760 mm. légnyomásnál és 0°C. hőmérsékleten 22,42 liter, egy köbcentiméter 1/100 normál nátriumthioszulfát-oldatnak $\frac{22420 \times 0,08}{32000} = 0,05605$ köbcentiméter oxigén gáz felel

meg, vagyis ezzel a számmal kell szorozni az elfogyasztott 1/100 normál nátriumthioszulfát-oldat köbcentimétereinek számát, hogy megkapjuk a palack térfogatában elférő víz oxigéntartalmát köbcentiméterekben. Ezt most még át kell számítani 1 liter vízmennyiségre, ami egyszerű arányszámítással történik. Ha pontosan akarunk dolgozni, a palack pontosan ismert térfogatából a beadagolt kémszerek össztérfogatát, tehát 4 köbcentimétert le kell a számításnál vonni, mert tulajdonképpen ennyivel kevesebb víz oxigéntartalmát határoztuk meg.

Zavarólag hatnak a víz oxigén tartalmának meghatározásánál a következő körülmények:

1. ha a víz salétromossavat (nitriteket) tartalmaz. Ezt a zavaró körülményt úgy lehet kikapcsolni, hogy a káliumjodidot a mangáncsapadéknak sósavval való oldása után kis kristályka alakjában adagoljuk az oldatba. Salétromos savas sók nagyobb mennyiségben azonban rendszerint csak szennyezett vizekben fordulnak elő és így tövizek esetében, ahol vízszennyezés gyanúja nem forog fenn, a káliumjodidot nyugodtan a natronlúggal együtt adagolhatjuk be.

2. Ha a víz sok szerves anyagot tartalmaz, ugyancsak hamis eredményekre juthatunk. Ez az eset is vízszennyezésekkor fordulhat elő, de van megfelelő eljárás, mellyel a szervesanyagoktól okozott hibák is eliminálhatók. Erre az eljárásra azonban e helyütt bővebben nem terjeszkedünk ki.

3. Ha a víz sok szénsavat és szénsavas sót tartalmaz. Ilyenkor a manganklorid oldatból kétszeres mennyiséget kell alkalmaznunk.

Az oxigénmeghatározáshoz használt oldatok következőképpen készülnek:

1. Manganklorid-oldat. 100 gr. desztillált vízben 50 gr. kristályos manganklorid oldandó.

2. Natronlúg-oldat. 100 gr. desztillált vízben 50 gr. nátriumhidroxid és 30 gr. káliumjodid oldandó.

3. 1/100 normál thiosulfát-oldat. 2·4816 gr. kristályos nátriumthiosulfátot feloldva kevés desztillált vízben, azt pontosan egy literre hígítjuk fel. Az oldatot gyógyszerházakban is elkészítik.

4. Keményítő-oldat. Egy liter desztillált vízben 5 gr. buzakeményítő. A víz felforrallandó. A lemért keményítőt előzőleg kevés hideg vízzel el kell kavarni és a felforrt vízbe belekeverni. Ezután a keményítő-oldat még 10 percig forralandó és szűrőpapirosra átszűrve, forrón üvegdugós palackokba öntendő.

Az oxigénmeghatározáshoz szükséges palackok, pipetkák és buretták Erdély és Szabó (Budapest, IX., Liliom-utca 43.) cégnél szerezhetők be, az összes szükséges oldatok pedig gyógyszerházakban is elkészíttethetők.

Dr. Maucha Rezső.

A halastavak biológiai vizsgálatáról.

Hogy a halastavak természetes haltáplálék termőképességét figyelemmel kísérhessük, célszerű az egész termelési időszak folyamán, legalább kéthetenként a tavakon biológiai vizsgálatokat végeznünk. Legegyszerűbb ez a vizsgálat, ha csak a planktonra szorítunk. Komplikáltabb, ha a parti- és fenékflórát és -faunát is a vizsgálat tárgyává tesszük. Utóbbit épp ezért ritkábban is végezhetjük.

A planktonról tájékozódást szerezhetünk némileg már úgy is, ha a tó vizébe csónakról fehér porcellánkorongot (ilyen hiányában tányért) bocsátunk le. A víz felszíne és a fehér lap közötti vízréteg így nemcsak a vízben lebegő élő és élettelen anyagok okozta zavarosság megítélésére szolgálhat mértékül, de a nagyobb planktonlényeket szabad szemmel is jól megláthatjuk, nyüzsgésüket a fehér alapon szemléltethetjük, ezenkívül a vízréteg színe elárulja azt is, van-e a tóban sok vagy csak kevés nannoplankton? Ez utóbbi, mely a tó életének alapja, ugyanis legnagyobb részt zöld, klorofilltartalmu egyséjű növényi szervezetekből szokott állani, melyek parányiságuknál fogva ugyan egyenként szabad szemmel nem láthatók, nagy tömegük azonban a vizet többé-kevésbé sárgás-zöldre vagy tiszta zöldre festi és zavarossá is teszi. Olykor annyira, hogy a fehér lap a víz színe alatt már kb. 10 cm-nyi mélységben is egészen eltűnhet szemünk előtt. Kevés nannoplankton-tartalmu tavakban ellenben a fehér korong méteres mélységben is tisztán látható.

Több tavunk vizét így módon könnyen összehasonlíthatjuk biológiai állapotukra nézve, ha vizsgálatukat ugyanazon napon egymásután végezzük. Jegyzeteket készítve, az egy és ugyanazon tavunkban végbemenő biológiai változásokat is regisztrálhatjuk, ha a különböző időszakokban végzett ilyen vizsgálatok adatait egybevetjük. (Vízréteg színe, mélység centiméterekben, melynél a fehér korong eltűnik. Feljegyzendő az esetleg látható planktonnyüzsgés, az időjárás, szélirány és erő, a levegő és a víz hőmérséklete is. Utóbbit célszerű naponként többször is feljegyezni.)

Ezzel a legegyszerűbb vizsgálattal azonban nem ajánlatos mindig megelégednünk, mert igen csekély munkával a csónakról pontos adatokat is beszerezhetünk, melyek feldolgozása sok tanulsággal és haszonnal is jár későbbben, de ugyanakkor is egyúttal sok gyönyörűséget szerez annak, aki természetkedvelő. Pontosabb planktonvizsgálathoz kell: planktonkamara, Kolkwitz-féle, egy és husz köbcentiméteres; planktonháló, kisebb fajta;

(célszerű egyszerre két darabot beszerezni); planktoncsövek; (kb. 10—15 cm hosszú és 1·5 cm belvialágu, alul zárt és rendszerint kuposan keskenyedő üvegcsövek, köbcentiméteres beosztással.) Lupe vagyis kézi nagyító, 8—10 szoros nagyítással. Kisebb fajta mikroszkóp, 30—200, esetleg 300 szoros nagyítással. Egy kis üveg 40%-os formaldehid (kapható gyógyszerházakban). Mikroszkópi fedő- és tárgylemezek. Kis üvegpipetták. (Megfelelnek az oxigén meghatározáshoz valóknak is). Egy-két iv fehér szűrőpapiros. Nehány nyeles preparálótű (hegyes és lándzsás is). Ezek az eszközök is mind kaphatók Erdély és Szabó budapesti cégnél.

Ilyen felszereléssel már ugyszólván tökéletes munkát végezhetünk a következő sorrendben és módon:

Nannoplankton (törpeplankton). Kb. 2 deciliteres tiszta orvosságos üveget egyszerűen megtöltünk tóvízzel. (Előzőleg azonban az üveget magával a tóvízzel néhányszor kiöblítjük.) Azután az üvegre rájegyezzük az adatokat. Ezt a mintát hazavisszük, addig lehetőleg hűvös helyen, bedugaszolva tartjuk.

Az 1 cm³-es planktonkamarát kivesszük hüvelyéből és fedőlemezét levéve, a tóvízbe alámerítjük, majd a víz alatt fedőüvegét ismét helyére szorítva, kiemeljük. Ezzel az eljárással pontosan 1 cm³ tóvizet zártunk a kamarába, melynek nannoplanktonját elevenen azonnal vizsgálhatjuk a helyszínen, erősebb lupával vagy mikroszkoppal.

Az otthoni vizsgálatra szánt nannoplankton mintát, amint hazaérkeztünk, ha pedig több óra telnék el addig, akkor még a helyszínen konzerváljuk. Ez utóbbi esetben természetesen, hogy otthon élő állapotban való vizsgálatra alkalmas anyaggal már nem fogunk rendelkezhetni.

A konzerválás úgy történik, hogy a palackban levő tóvízhez $\frac{1}{20} - \frac{1}{10}$ rész 40%-os formalint öntünk, összekeverjük és bedugaszoljuk a palackot. Az élőlények erre elhálnak, de alakjukat többé-kevésbé megtartják. Ez a minta alkalmas úgy minőleges, mint mennyileges vizsgálatra. Utóbbi esetben a vízmintát jól összerázva vagy fölkavarva belőle az 1 c cm-es plankton-kamarát megtöltjük, vízszintes lapra helyezük fedőlemezével lefelé, és kb. egy óráig állani hagyjuk. Ezalatt az elhalt planktonlények fenékre süllyednek egyenletesen eloszolva, azon a körlepon, melyet a plankton-kamara kerülete határol. Ez a körlepon 380 mm² területű. Ha a fedőlap be van osztva négyzetmilliméteres kockákra, akkor ez nagyon megkönnyíti a planktonlények számolását a mikroszkóp alatt, amihez azonban mégis nagyobb gyakorlat és sok idő kell.

Megelégedhetünk legtöbb esetben azzal, hogy a nannoplankton 200—300 szoros nagyítással vizsgáljuk és mennyiségét megbecsüljük.

2. Hálóplankton. Sokkal gyorsabban és mikroszkóp nélkül végezhetjük a hálóplankton minőleges és mennyileges vizsgálatát, ha kell, a helyszínen is.

A csónakba szálláskor magunkkal viszünk egy vödröt, vagy öntözőkannát, melynek ürtartalmát előzetesen pontosan megállapítjuk (literes mértékkel).

A tóvízzel tisztára kimosott és alul elzárt planktonhálót a csónakból kitarva 5—10 méter távolsáig húzzuk a víz alatt, azután kiemeljük, a vizet kicsurgatjuk, mire a háló edénykéjében összegyűlik a plankton. Ekkor előveszük a 20 c cm-es plankton-kamarát s a hálóplanktont, a hálósapját megnyitva, a kezünkben tartott plankton-kamarába bocsátjuk, s azután fedőlemezét ráhelyezve és réz tokjába beletéve, szabad szemmel és kézi nagyítóval vizsgáljuk.

TARSULATOK—EGYESÜLETEK.

Mennyileges hálópilankton mintavétele céljából a tóvízzel tisztára átöblített pilanktonhálót nem meritjük bele a tóba, nem „halászunk“ vele, hanem a vödört (kannát) töltjük tele tóvízzel, s aztán az egész ismert vízmennyiséget a csónakból kifelé tartott pilanktonhálón keresztülszűrjük úgy, hogy a víz a tóba visszafolyjon. Ezt az eljárást addig ismétljük, míg 50 liter vizet meg nem szűrünk. Ezután a háló edénykéjében összegyűlt pilankton egy fentebb említett köbcentiméteres beosztású u. n. *planktoncsőbe* folytatjuk, hozzáadunk néhány csepp formalint és parafadugóval elzárva összerázzuk. A pilanktonlénycék néhány perc alatt elhalva függőlegesen tartott cső fenekére süllyednek. Fél- vagy egy óra alatt a fenéken kellően összetömörült pilanktonréteget, mely fölött most már csak tiszta formalinos vízzel van, a beosztáson leolvassuk, s az adatokat jegyzőkönyvbe írjuk. Célszerű a pilanktoncső felső részében levő homályosított helyre ceruzával szintén felírni az adatokat, vagy legalább egy számot, mely alatt a jegyzőkönyvünkben adatainkat feljegyezzük.

Jó tavakban a nannopilankton-egyedek száma egy köbcentiméter vízben néhány száz ezerre rughat. Különösen tóvirágzás idején igen nagy a számuk. A hálópilankton mennyisége 50 liter vízből szűrve jó tavakban és tavasszal meg nyár elején egy köbcentiméteren felül szokott lenni. Lehet négy sőt hat köbcentiméter is. Kivételesen még ennél is több. Gyenge tavakban egy sőt fél köbcentiméteren is alul marad. Ugyan ez lehet a helyzet jó tavakban is, ha túl vannak népesítve, ha a nagyobb pontyok is pilanktont esznek; különösen nyár dereka után a pilankton sok tógazdaságban nagyon erős csökkenést mutat.

Ugyanez áll tán még fokozottabb mértékben a parti és a fenékfauna is, melyet tudvalevőleg a pontyok sokkal szívesebben fogyasztanak, mint a pilankton, s amelyek képviselői között sok a rovarlárva, melyek rovarra kifejlődve a tóból kirepülnek.

A parti- és fenékfauna gyűjtése minőleges vizsgálat végett kis nyeles kaparóhálóval történhet. Mennyileges vizsgálatuk azonban oly körülményes, hosszadalmas és nehézkes műszereket igénylő munka, hogy tógazdaság bajosan vállalkozhatna rá, s gyakran még az ily műszerek használata sem válik be minden tekintetben.

A fenékfauna mennyiségi vizsgálata helyett ajánljuk próbahalászatok alkalmával egy néhány pontyok a felboncolását, és bétartalmának megvizsgálását. Ez amannál gyakorlatilag többet is ér, mert így közvetlenül meggyőződhetünk arról, hogy a pontyok mivel táplálkoznak a tóban. Milyen az arány bétartalmukban a mesterséges takarmány, a pilankton és a fenékfauna között?

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy mindezek a biológiai vizsgálatok, ha a tógazdaság rendszeresen végzi azokat és róluk pontos feljegyzéseket készít, idővel igen szép haszonnal járhatnak.

Hazai irodalmunk eddig csak elszórt közleményekkel rendelkezik, melyek a tógazdaság és egyéb vizek vizsgálatával modern alapon foglalkoznak. Régebben megjelent hasonló tárgyú cikkek és könyvek részben elavultak, részben el is fogytak már. Épp ezért, mint már említettük, a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás tagjai elhatározták, hogy e tárgyról a gyakorlat részére rövidesen könyvet szerkesztenek, mely az Országos Halászati Egyesület kiadványaként fog megjelenni, bőven illusztrálva egyebek között a magyar halak és a természetes haltáplálékul szolgáló szervezetek rajzaival s a mely a jövőben is tartandó halászati tanfolyamok vezérfonalául is szolgál majd.

Erre a könyvre előjegyzéseket már most is elfogad az Országos Halászati Egyesület. *Dr. Unger Emil.*

Az Országos Halászati Egyesület választmánya az évi közgyűlést megelőzően f. évi április hó 12-én ülést tartott.

Jelen voltak: Br. Inkey Pál elnöke alatt dr. Dobránszky Béla és Répássy Miklós alelnökök, Corchus Zoltán, dr. Gosztonyi Mihály, Kócsy Imre, dr. Korbuly Mihály, dr. Kuttner Kálmán, Purgly Pál, Schwartz Izidor, Szalkay Zoltán, Szurmay Sándor, Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc választmányi tagok.

Távollétüket kimentették: dr. Hirsch Alfréd, Hirsch Géza, dr. Lukács Károly, Végh János.

Elnök üdvözölve a megjelenteket, az ülést megnyitja s felkéri a titkár a tárgysorozatot ismertetésére.

1. Titkár bejelenti, hogy a Magyar Földbirtokosok és Bérlok Szövetkezete február hó folyamán bejelentette az Egyesületnek, hogy Ripka Ferenc főpolgármester és Mayer Károly földművelésügyi miniszter védnöksége alatt a Mezőgazdasági Múzeum épületében folyó évi október hó 2-án Országos Mezőgazdasági Kiállítást rendez, amely a halászatot kívül felkarolja a virág, bor, szőlő, gyümölcs, vadászat, méhészet, galamb, erdészet, ebtényésztés, mezőgazdasági ipari termények, cikkek és gépek kiállítását, valamint a háziipar bemutatását. Kéri a Szövetkezet, hogy az Egyesület szintén vegyen részt s a rendező és intéző bizottságba kiküldöttjeit nevezze be.

A választmány figyelemmel a határidő eléggé megfelelő voltára, nem zárkoznék el a kiállításon való részvétel elől. Különösen ha a kiállítás jelentős költségeihez, amint az átirat közli, a földművelésügyi minisztérium megfelelő támogatást nyújtana. Megbízta a titkár, hogy a kiállítás ügyét kísérje figyelemmel s a mint az abba bekapcsolódás kívánatosnak látszik, a választmánynak erről tegyen jelentést. Ugyanez utasítást ad a választmány a titkárnak arra is, hogy a kiállításnak a tavaszi tenyészállat kiállítás keretében való megtartását szintén tegye tanulmány tárgyává.

2. A Római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet a földművelésügyi miniszter ur utján felhívta az Egyesületet, hogy francián nyelvű kiadványa ellenében az Egyesület kiadványában megjelenő „Halászat“-ot csere utján küldje meg. Titkár ezzel kapcsolatban bejelenti, hogy az Egyesület szaklapjának küldése iránt már intézkedett, s hogy a Római Nemzetközi Mezőgazdasági Intézet kiadványának két példánya már meg is érkezett.

Tudomásul szolgál.

3. Titkár bejelenti, hogy végrehajtotta a választmánynak múlt év december havában hozott azt a határozatát, hogy az Egyesület 1925. év költségvetésében mutatkozó hiányt a halászati társulatokhoz küldendő felszólítás utján fedezze. A körlevél e hó március havában elment s a kért áldozatkészség mértékéül a következő kulcs nyert megállapítást:

Az 1000 kat. hold területnél kisebb társulatok . . .	10 kg.
1000—2000 „ „ közötti társulatok . . .	15 „
2000—3000 „ „ „ „ . . .	20 „
3000—4000 „ „ „ „ . . .	30 „
4000—5000 „ „ „ „ . . .	40 „
5000—10.000 „ „ „ „ . . .	50 „
10.000 kat. holdnál nagyobb „ „ . . .	80 „

pontyhús egyenértékével járulnának hozzá az Egyesület anyagi helyzetének rendezéséhez.

A halászati társulatok ezen kért szóra már is megmozdultak s amint az előjelekből látszik, a gyűjtés eredménye igen szép lesz, úgy, hogy az Egyesület múlt évi hiánya teljesen szanáltnak tekinthető.

Tudomásul szolgál.

4. Titkár bejelenti, hogy Scheiber József választmányi tag az Egyesülethez intézett levelében hajlott korára való tekintettel a választmányi tagságáról lemondott s az Egyesület kötelékéből is kilépett.

A választmány érdemes tagjának lemondását sajnálattal veszi tudomásul s elhatározza, hogy hosszú éveken át nagy buzgalommal és ügyzetettel végzett munkásságát jegyzőkönyvben örökíti meg. Együttal elhatározza, hogy a dr. Mikecz Károly és Scheiber József lemondásával megüresedett két választmányi tag helyének betöltésére közgyűlésnek azt a javaslatot teszi, hogy azt a választmány mandátumának lejárásiáig, 1926. év végéig Paluza László igazgatóval, Budapest és dr. Isgum Ádám halászmesterrel, Tolna, töltse be.

5. Tagul jelentkeztek: Bárdos Benedek máv, főköcsvizsgáló Alsónyék, Zsoldos László gyárigazgató Szentcs.

A választmány a közgyűlés utólagos jóváhagyása mellett a jelentkezőket tagul veszi fel.

6. Pénztáros ismerteti az 1925. évi zárszámadást és költségvetést, amely teljes szövegével a közgyűlés jegyzőkönyvében található.

A választmány elhatározza, hogy a közgyűlésnek a felolvasott zárszámadás és költségvetés elfogadását javasolni fogja. F.

Az Országos Halászati Egyesület rendes évi közgyűlését f. évi április hó 12-én a tagok nagy érdeklődése mellett tartotta meg. A közgyűlés jegyzőkönyvének szövege a következő:

Felvétel Budapest, 1926. évi április hó 12-én az Országos Halászati Egyesületnek az Erdészeti Egyesület székházában (V., Alkotmány-u. 6. sz.) tartott évi rendes közgyűlése alkalmával.

Jelen voltak a jegyzőkönyvhöz csatolt jelenléti íven alulirottak. Távolmaradásukat kimentették: dr. Hirsch Alfréd, Hirsch Géza, dr. Lukács Károly, Cs. Végh János, és Löwenstein Emil.

Elnök: br. Inkey Pál, jegyző: Fischer Frigyes, titkár, 1. Elnök a megjelent tagokat szívélyesen üdvözlő s megállapítja, hogy mivel a folyó évi április hó 4-ére egybehívott közgyűlés a megjelentek számára való tekintettel alapszabályaink értelmében határozatképes nem volt, a mai közgyűlés a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes. A jegyzőkönyv hitelesítésére Kuttner Kálmán és Zimmer Ferenc tagtársakat kéri fel.

2. Fischer Frigyes ügyvezető titkár évi jelentését az alábbiakban olvasta fel:

Az elmúlt 1925. év a teljesen stabilizálódott korona s az állampénztár csaknem teljes szanálásának jegyében telt el. Nem mondható el ugyanez a magángazdaságról, amely ezidő alatt a legnagyobb erőfeszítésekkel küzdött s küzd ma is léteért. A gazdasági értékek lemorzsolódása, az árak folytonos visszafejlődése, a szomszédos országok ellenséges magatartása minden vállalatnál bizonytalanságot, igen soknál összeomlást idézett elő. Ilyen nehéz és szomorú időben kettős örömmel jegyezhető fel, hogy a halászat terén egy a természet, mint a kereskedelem ágában, ha voltak is nehézségek, komoly bajok nem fordultak elő, sőt megelégedéssel állapítható meg annak fokozatos fejlődése és erősödése.

Egyesületünk, mint ezen tényezők összefogója, mindenütt tevékeny részt vett a munkában s az elmúlt évek története élénken mutatja azokat az eseményeket, amelyeknek nagy vonásait a következőkben adhatom.

Az elmúlt évben hat választmányi ülést és egy rendes közgyűlést tartottunk.

A csehszlovák gazdasági tárgyalások során lépéseket tettünk az iránt, hogy Csehszlovákiában a halárak maximálása megszüntetessék. Ez ugyanis burkolt beviteli tilalmat jelent, mert a maximálás révén halaink a cseh piacon versenyképtelenné lettek.

A szállítások kedvezménye tekintetében több kérelmünk nyert ez év folyamán teljesítést. Így a Budapestre és az ország határain túl fekvő állomásra irányított jegelt halakra kedvezményt kaptunk.

Az Egyesületnek tudomására jutott, hogy Ausztria és Csehszlovákia között létrejött kereskedelmi szerződésben Ausztria a ponty behozatali vámját 20 arany koronáról 12 arany koronára mérsékelte. Minthogy Magyarország Ausztriával 1922-ben oly egyezményt kötött, mely szerint Magyarország mindama kedvezményeket megkapja, melyet Ausztria más országok részére biztosít, Egyesületünk eljárására ezt a kedvezményt is megkaptuk.

Az ivadék és tenyészhál szállításra szintén kedvezményt eszközöltünk ki, melyet a kereskedelemügyi miniszter április hó 24-én közölt az Egyesülettel. A kedvezmény elnyerésének egyik feltétele az, hogy az ivadékszállítást az Országos Halászati Felügyelőség bizonyítványra igazolja, továbbá, hogy a címzett csak tógazdaság vagy halászati bérlő lehet, végül, hogy az ilyen szállítmány Budapestre fel nem adható.

Eljártunk a jugoszláv transitó-forgalommal kapcsolatban a jugoszlávok részére engedélyezett kedvezmény tekintetében s kértük a kereskedelemügyi minisztert, hogy a magyar hal versenyképessége érdekében a magyar halszállítmányokat a jugoszlávokéhoz hasonló kedvezményben részesítse. Azt elértük, hogy a magyar halszállítmányok a jugoszláv transitóforgalom díjtételei szerint kerülnek elszámolásra, kedvezőbb tarifát sajnos nem volt lehetséges kieszközölni.

A pénzügyminiszter 19.900/1925. sz. alatt kiadott rendeletének 2. §. 2. pontjában a tógazdaságok jövedelmét kereseti adó alá tartozónak minősítette. Az Egyesület ez ellen hosszabb beadványban tiltakozott s hivatkozott a közigazgatási bíróság 1922. évi ítéletére, sőt magának a pénzügyminisztériumnak a forgalmi adó ügyében elfoglalt álláspontjára, mely szerint a tógazdaságok az őstermelés körébe tartozó tevékenységnek tekintendők. Egyesületünk elnöke személyesen is eljárt a pénzügyminisztériumban s mint gyakorlati tógazda a kérdést külön beadványban minden oldalról megvilágította, hogy a pénzügyminisztérium felfogását e tekintetben megváltoztassa.

Mindennek dacára a pénzügyminiszter kérelmünket nem teljesítette s az Egyesületnek adott válaszában kifejtette, hogy a

tógazdaságok már 1917-ben kereseti adó alá vonattak s ennek folyamánként jelenleg is az általános kereseti adó alá kell hogy tartozzanak. A tógazdaságok földadó alá csak akkor lennének vonhatók, ha az 1875. évi VII. t.-c. értelmében a földadó kataszterben törvényhozási úton egy új miveltési ág iktattnék be. Ez azonban új nagy és költséges előmunkát jelentene a különleges szak-képzettségű munkaerőket igényelve, amelyek nem állnak a pénzügyminisztérium rendelkezésére. Az Egyesület e válasz ellen a pénzügyminiszterhez újabb felírt s ebben a rendelet tarthatatlan érveire rámutatva újból hangsúlyozta, hogy a tógazdaság az őstermelés körébe tartozó tevékenység s mint ilyen kereseti adó alá nem vehető, egyben jelezte, hogy az egyes érdekelték a kereseti adóval való megrovás ellen a közigazgatási bírósághoz panasszal fognak fordulni.

Amint értesültünk a pénzügyigazgatóságok végzése ellen több tógazda a közigazgatási bírósághoz tényleg panasszal fordult s a panaszokat egyesítve 1926. április hó folyamán fogja a közigazgatási bíróság tárgyalni.

A vásárcsarnokok igazgatósága által kiadott hivatalos közlönyben foglalt halárak ez év folyamán is állandó panasz tárgyát képezték. Súlyosan érintette ez a kérdés a halászati bérlőket, akik a hivatalos árjegyzésben foglalt túl magas árak alapján a viszonyokat jóval felülmúló bérösszegeket fizettek. Beadványt intéztünk, deputációt vezettünk, az illetékes városi hatóságot informáltuk, a vásárcsarnok igazgatóságával közvetlenül érintkezésbe léptünk, mind nem használt. Ezért a választmány legutóbb, reméljük, győkeres megoldást talált. A vásárcsarnoki árak közlését 1925. november hó óta teljesen mellőzzük s e helyett — a mint az a külföldi szakfolyóiratokban is látható — a nagybani árakat a nagykereskedelemtől nyert adatok alapján adjuk a „Halászat”-ban közre. Nagyon természetesen, hogy az ekként közölt árak tekintetében a nagykereskedelem indokolt kívánságra még könyveinek felmutatása mellett is szavatol.

Állandó figyelemmel kísértük a külföldi halvámok alakulását s exportunk érdekében minden lehetőt elkövetünk a lengyel és német halvámok emelésének mérséklése céljából. Széles alapon igazoltuk be az összes érdekelt hatóságokhoz intézett beadványunkban, hogy a lengyel beviteli tilalom s ezzel kapcsolatban a lengyel halvámok tizszeresére emelése, továbbá a német vámok emelése a magyar haltermelés katasztrófáját jelentené. Agitálásunknak, fáradozásunknak, de elismeréssel kell megemlítenünk, hogy mindegyik minisztérium illetékes faktorának megértő és fáradhatatlan munkájának meg lett az a gyümölcse, hogy a magyar haltermést — amint ezt ma már meg lehet állapítanunk — megfelelően el lehetett helyezni.

Egyesületünk a halászat népszerűsítése, a halászzal foglalkozók elméleti és gyakorlati kiképzése céljából néhány lelkes tagjának indítványára az év végén halászati tanfolyamot hirdetett, hogy az esetleg megnyilvánuló érdeklődéshez képest azt meg is tartsa. Az 1926. év történetéhez tartozik ugyan, de teljesség kedvéért megemlítem, hogy a tanfolyam 30—35 hallgató részvétele mellett megtartott s ezen a téren igen szép perspektíva tárul fel az első kísérlet ilyen szép sikere folytán.

Ez az év volt a halászati törvény módosításáról és kiegészítéséről szóló törvény születési esztendeje. A törvényjavaslat szövege az összes hatóságok és érdekelték bevonásával tartott értekezleten elhangzott felszólalások figyelembe vételével ez év nyarán elkészült, november havában a nemzetgyűlés letárgyalta s december hóban mint az 1925. évi XLIII. t.-c. került a törvénytárban kihirdetésre. Ez a körülmény is szebb jövő reménységét rejtí magában s adja lsten, hogy a gyakorlatban beváljanak azok a remények, melyeket a törvényhez joggal fűzünk.

Egyesületünk anyagi helyzeté még mindig nem olyan, mint amilyennek a halászzal foglalkozók kis mérvű érdeklődése mellett is lennie kellene; mégis büszke öntudattal szabadon megállapítani, hogy bármily nehezen is, de az Egyesület saját lábán áll s tagjai erejéből, minden állami és egyéb támogatás nélkül tartja fenn magát és adja ki egyetlen szaklapját a „Halászat”-ot. Épen a legnagyobb takarékoság szem előtt tartásával kénytelenek voltunk szaklapunkat január hó 1-től kezdve a Pátria r. t.-gal való közel 25 éves összeköttetés megszaktásával a váci országos fegyintézet nyomdájában előállíttatni, ami által elértük azt, hogy olcsóbb ár mellett havi 8 oldal terjedelemben jelenhet meg. Legnagyobb beosztásunk, az Egyesület tisztviselőinek önfeláldozó munkája dacára múlt évi zárszámadásunk kereken 4 millió K hiánnyal zárult, amelyet a választmány intézkedésére átmeneti hitellel fedeztünk, azonban részben négy választmányi tagnak áldozatkészségéből, részben a halászati társulatoknak önkéntes adományából remélhetőleg ez a hiány teljes fedezetet fog nyerni.

Költségvetésünkben áttértünk a pengőre s általában megtartva az eddigi kereteket a választmány határozatából kifolyólag tisztelettel kérem, hogy az 1926. évre a tagsági díjat 12 pengőben,

illetve tisztviselők és nyugdíjasok részére ennek felében megállapítani méltóztatnék.

Ügykezelésünk a rendes keretek között mozgott, amennyiben az iktatott és elintézett ügydarabok száma 121 volt.

A tagmozgalom múlt évben erősen csökkenő tendenciát mutatott fel, ami nem csekély részben vezethető arra vissza, hogy a tagsági díjak beszédésénél kissé energikusabban jártunk el s még a postai megbízást is kénytelenek voltunk alkalmazni. A tagok száma 1925. december hó végén 285 volt. Új tagul léptek be 12-en, kiléptek 128-an, meghaltak 4-en, úgy hogy az évi fogyatkozás 119-et tesz ki. Ezzel a szomorú fogyatkozással szemben megemlítem, hogy a Halászat előfizetőinek száma 53-ra emelkedett, ami ezt az apadást némileg ellensúlyozza, továbbá, hogy lassan megindult folyóiratunk iránt a külföld érdeklődése is, mert már 9 példány megy külföldre.

Ezzel kapcsolatban tisztelettel bejelentem, hogy dr. Mikecz Károly, választmányi tag másirányu elfoglaltságára való tekintettel a választmányi tagságról, Scheiber József pedig előrehaladott korára való tekintettel egyesületi tagságáról is lemondott.

Mindketten a választmány értékes tagjai voltak, távozásukat az Egyesület sajnálattal veszi tudomásul s egyben kérem, hogy munkásságukért a közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetét fejezze ki.

Elhalálozott tagjaink névszerint a következők: Fodermayer Rezső, tógazdasági felügyelő, Tata; Gestettner Salamon, nádgyáros, Győr; Pavlicsek Leó, intéző, Bárdibükk; Topál Lajos, halászmester, Baja.

Ugy vélem, jelentésem nem lenne teljes, ha a halászat terén ez év során történt egyéb említésre méltó esemény felett szó nélkül napirendre térnék.

Az egyik esemény a Balaton pontyosításának kérdésében történt nagy lépés, amely éppen Egyesületünk egyik alelnökének elhatározó közbelépése révén a következő évek tapasztalatai alapján remélhetőleg felvilágosítást fog adni arról, hogy lehet-e a Balatont s mily eredménnyel pontyosítani; a másik esemény a balatoni biológiai állomás létesítése ideiglenes székhelyén Révfülöpön, amelyre hivatala lesz nagynevelő elgondolójának, Herman Ottónak eszméje szerint a tudományos kutatást e téren is előre vinni.

Megtiszteltetés érte Egyesületünket azzal, hogy dr. Unger Emilt a Balatoni Társaság központi elnöki tanácsába tagul hívta meg, dr. Maucha Rezső pedig a természettudományi társulatban felkérésre előadást tartott.

Tisztelt Közgyűlés! Jelentésem azzal a közismert, de nálunk magyaroknál soha eleget nem hangoztatott axiómával zárom be, hogy összetartásban az erő. Nagyon kérem minden tagtársunkat, támogassa lelkesedéssel Egyesületünket, karolja fel szeretettel annak ügyét, baját, szerezzen ki-ki újabb tagokat s akkor saját erőnkől tovább haladunk a megkezdett nehéz uton s legyőzve a kezdet nehézségeit, az Egyesület életében a kívánt fejlődés és előrehaladás mindenkor tapasztalható lesz.

Kérem jelentésem tudomásul vételét.

Elnök felhívására a közgyűlés a titkári jelentést egyhangulag elfogadta, s határozattal emelte azt, hogy a tagdíj 1926. évtől kezdve 12 pengő legyen. Egyben a közgyűlés dr. Mikecz Károly és Scheiber József választmányi tagoknak buzgó és eredményes működésükért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz meg.

3. Titkár felolvassa az 1925. évben jelentkezett és a választmány által időközben felvett tagok névsorát:

Tagul jelentkeztek:

dr. Szegő Miklós, Székesfehérvár.

Marschall Lajos, Gerézdpuszta.

Körtvélyessy Dezső, Budapest.

Kunst Leó, Balatonföldvár.

Kovács Pál, Budapest.

Pereszugi halászati társulat, Mezőtúr.

Merész Gyuláné, sz. Coreth Erzsébet grófnő, Babocsa.

gróf Esterházy Pál urad. intézősege,

Csernyus László, kir. mérnök Budapest.

Pichler Gusztáv, Székesfehérvár.

Balázs János, Zsigerspuszta.

Erős István, Tápiószecső.

Lászlóczy Mihály, Pisarovina.

Egyidejűleg a lemondás folytán megürült két választmányi tagsági hely is betöltendő lenne. A választmány javaslatba hozza, hogy

Paluzsa László igazgató Budapest és dr. Isgum Ádám, halászmester Tolna választassanak meg.

A közgyűlés az időközben belépett tagok felvételét megerősíti s a megüresedett két választmányi tagsági helyre Paluzsa László igazgató, Budapest és dr. Isgum Ádám, halászmester, Tolna, tagokat választja meg.

4. Ifj. Goszthony Mihály a számvizsgáló-bizottság nevében jelenti, hogy a pénztáros által készített 1925. évi vagyonkimutatást

és zárszámadást tételről-tételre megvizsgálták és azt mindenben helyesnek találták s ezért a felmentvény megadását javasolják.

Az egyes tételek a következők:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:

1.	3 drb.	2000 K n. é.	4 1/2 %	Mát. záloglevél	5685 K
2.	3	1000	"	"	2760 K
3.	1	1000	"	"	900 K
4.	2	200	"	"	379 K
5.	3	200	"	"	552 K
6.	2600 K	n. é.	6 %	hadikölcsönkötvény	2522 K
7.	4000	"	6 %	"	3864 K
8.	1400	"	6 %	"	1365 K

Összesen: 18,027 K

b) Készpénz:

1.	Halrajzi alap	2375 K
2.	Bankfolyószámlán	11955 K
Összesen.		32,357 K

Zárszámadás.

Bevétel:

Maradvány 1924. évről:

a)	Postatakarékpénztári folyószámlán	982.686
b)	Házi pénztárban	739.008
Összesen.		1,721.694 K
Tagdíjakból		31,695.800 K
Alapító tagdíj		1,700.000 K
Hirdetési díjakból		800.100 K
Adományok		346.080 K
Egyéb bevétel		1,287.200 K
Összesen.		37,550.060 K

Hiány mint egyenleg 4,006.186 K

Összesen: 41,557.060 K

Kiadás:

Tartozás múlt évről	810.000 K
„Halászat” nyomdai és exp. költségei	18,759.880 K
Nyomtatványok	454.900 K
Vagyon kezelési költségek	136.240 K
Adópénztárnak, illeték	144.900 K
Klisékre stb.	477.700 K
Postaköltségek	766.300 K
Irói tiszteletdíjak	5,262.140 K
Titkár tiszteletdíja	4,430.000 K
Szerkesztő tiszteletdíja	6,710.000 K
Pénztáros tiszteletdíja	3,305.000 K
Gépirónak és kézbesítőnek	300.000 K

A közgyűlés a jelentést és zárszámadást jóváhagyólag tudomásul veszi és a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

5. Németh Endre pénztáros előterjeszti a választmány javaslatként az Egyesület 1926. évi költségeloirányzatát, melyben a tagdíj már évi 12, illetve 6 pengővel van felvéve.

Kiadás:

1.	Múlt évi hiány fedezésére	320 pengő
2.	„Halászat” szaklap kiadásai	1600
3.	Postaköltségek	80
4.	Nyomtatványok	60
5.	Irodai költségek	40
6.	Titkár tiszteletdíja	500
7.	Szerkesztő tiszteletdíja	660
8.	Pénztáros tiszteletdíja	340
9.	Irói tiszteletdíjakra	1000

Kiadás összesen: 4600 pengő.

Bevétel:

1.	Tagsági díjak:	
	200 tag á 12 pengő	2400 pengő
	40 „ á 6	240
3.	40 előfizető á 12 pengő	480
4.	Hirdetésekből	480
5.	Adományok	1000

Bevétel összesen: 4600 pengő.

A közgyűlés a költségeloirányzatot teljes egészében egyhangulag elfogadta.

6. Titkár jelenti, hogy a dr. Dobránszky Béla által pályadíjként kitűzött 100 drb. Haltenyésztő és Halkereskedelmi r. t. részvényosztalékát adományozó ez évben is 500,000 K-ra egészítette ki, úgy, hogy a múlt évben ki nem adott összeggel együtt e címen 1,000,000 K került kiadásra.

A választmány a közgyűlésnek azt a javaslatot teszi, hogy ez az összeg a halászati tanfolyam előadói között osztassék fel.

Szurmay Sándor, választmányi tag megragadja ezt az alkalmat s a halászati tanfolyam rendezőinek és előadóinak az Egyesület elismerését fejezi ki s hangsúlyozza, hogy a Dobránszky-díj nem az anyagi értékével, hanem erkölcsi jelentőségével kívánja szorgalmukat és önzetlen munkálkodásukat jutalmazni.

A közgyűlés a választmány javaslatát egyhangulag elfogadta.

7. Titkár jelenti, hogy indítvány sem írásban, sem szóval nem adatott be.

Dr. Dobránszky Béla a közgyűlés berekesztése előtt hangsúlyozza azt, hogy nem mint alelnök, hanem mint termelő szólal fel, háláját fejezi ki az Egyesület elnökének, Kuttner Kálmán miniszteri tanácsosnak és Fischer Frigyes miniszteri osztálytanácsosnak az 1925. év nyarán a lengyel és német halvámok megállapítása során kifejtett odaadó munkásságukért. A magyar haltermés értékesítése olyan nagy válságban forgott, hogy hálátlanság lenne egyszerűen napirendre térni azon érdemek felett, melyet az ezen kérdés eredményes megoldásáért fáradozókat tényleg megilletik. Indítványozza, hogy a közgyűlés nevezetteknek köszönetét fejezze ki.

A közgyűlés az indítványt egyhangulag elfogadta.

Több tárgy nem lévén, elnök a közgyűlést berekesztette.

Kmft.

Fischer Frigyes s. k.
ügyvezető titkár.

br. Inkey Pál s. k.
elnök.

Hitelesítők:

Kuttner Kálmán s. k.

Zimmer Ferenc s. k.

A kettős-körösi halászati társulat f. é. április hó 28-án tartotta Békésen évi rendes közgyűlését Moldoványi János társulati elnök elnöklété, alatt. — Elnök megnyitó szavai után Takácsy Sándor alelnök-igazgató terjesztette elő a társulat állapotáról szóló évi jelentését és ennek kapcsán az 1925. évi zárszámadást, mely szerint 2.464,000 K bevétellel 473.000 K kiadás mutatkozott, a marad maradvány pedig a múlt közgyűlés határozata értelmében halivadék beszerzésére tartalékolatott. A közgyűlés az évi jelentést és zárszámadást tudomásul vette, elhatározta továbbá az 1926. évi költségelőirányzat kapcsán, hogy a holdankénti járulékot 5000 K-ra emeli fel, azzal, hogy az így befolyó bevételből a kiadások fedezése után mutatkozó felesleg a már tartalékolat összeggel együtt halivadék beszerzésre fordíttassék. Egyben tudomásul vette a közgyűlés alelnök-igazgató azon intézkedését, mellyel az Országos Halászati Egyesület támogatására 200.000 K-t kiutalt.

A tárgysorozat következő pontját képező üzemterv módosítást illetően úgy határozott a közgyűlés, hogy a közel jövőben összehívandó rendkívüli közgyűlésen fog e tárgyban végleges határozatot hozni, egyben megbízta az elnökséget, hogy az érdekelt jogtulajdonosok kívánságainak és az idevágó miniszteri rendelkezéseknek figyelembevételével kidolgozott javaslatot terjesszen a közgyűlés elé. — A számvizsgáló bizottság tagjainak és a jegyző-könyvhitelesítőknél megválasztása után elnök a közgyűlést bezárta.

N.

A Marcal Halászati Társulat folyó évi március hó 18-án tartotta Győrött évi rendes közgyűlését dr. Szauter Ferenc elnöklété alatt. Elnök évi jelentése kapcsán felolvast a a bérlo által készített fogási kimutatást, majd bemutatja a múlt évi zárszámadásokat, mely szerint 44,100.000 K bevétellel szemben 1,519.000 K kiadás merült fel. Egyben javasolta, hogy az ily módon mutatkozó 42,581.000 K egyenlegből ez évben is 10,000.000 K tartalékolatassék haltenyésztés emelésére gyűjtendő alapra, a maradvány pedig osztassék fel az érdekeltek között. A közgyűlés a javaslatot elfogadta. Ezután még a bérlo által fizendő bérösszeg felett határozott a közgyűlés. Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta.

N.

Árjegyzés. A Halbizományi és Halértékesítő r. t. és a Zimmer Ferenc halkereskedelmi r. t.-től nyert értéslés szerint április hó folyamán a nagybani halarak kilogrammonként a következők voltak:

Édesvizi élő ponty	{ nagy	33.000—34.000 K
	{ közép	26.000—30.000 „
	{ kicsi	20.000—25.000 „
„ jegelt „	{ nagy	20.000 — „
	{ közép és kicsi	15.000—18.000 „
Fogassüllő	{ 1.7 kg.-on felül	70.000 — „
	{ 1.0—1.7 kg.-ig	45.000—55.000 „
	{ 0.5—1.0 kg.-ig	40.000—45.000 „
Élő harcsa 10 kg.-on felül	60.000—70.000 „
Jegelt harcsa	{ 5 kg.-on felül	50.000 — „
	{ 2—5 kg.-ig	40.000—45.000 „
Csuka	{ nagy	30.000—35.000 „
	{ közép és kicsi	20.000 — „
Balatoni keszeg és garda	6.000 — „

A kereslet lanyha, az árak ingadozóak.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Többeknek. A tógazdaságokban végezendő oxigénmeghatározás és biológiai vizsgálat módjáról és eszközeiről a lapunk jelen számában közölt két cikk bőven tájékoztat. A vizsgálatokat a halélettani állomás kiküldöttje kívánatra bármely halasgazdaságban bemutatja, ha a gazdaság az állomás vezetését e célból levélben megkeresi. Az állomás helyszíni vizsgálata halászati ügyben közérdekű lévén díjmentes.

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

F. W. LÜHRIG A.-G. GÖTTINGEN SPORT- ÉS HORGÁSZÓ-ESZKÖZÖK GYÁRA

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Grenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbotok, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbotok, fa- és fémcsevék, olasz és közönséges fonócsalik, mesterséges csalétek halak és legyek, mindenfajta pedzők és horgok, elsőrendű kender- és selymhorgászssinorok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótzsákok stb. különleges gyártása.

KÉPES ÁRJEGYZÉKET KIVÁNATRA, MINTÁT SZÁMLA ELLENÉBEN KÜLDÜNK. KÉPVISELŐT KERESÜNK.

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI R.-T.

Központi iroda:
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8.
Telefon 79-46. és 113-52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.
Telefon nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tőgazdaságainkból kitenyésztett gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyapontyokat.

HALÁSZHÁLÓK

legjobb minőségű, 3-2-sodratú, hosszú-szalú kenderfonalból készült, úgyszintén, haláshálók, inslég, horog, halász-cérnák készen és megrendelésre kaphatók.

HIRSCHFELD ÁRMIN
DEBRECEN, JÓZSEF KIR. HERCEG-U. 38.

HALÁSZHÁLÓ
puha inslég
és kötél, hálófonal,
para-fa-alattáság, reb-
zsinór

minden mennyiségben kapható
ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST

Főüzlet:
IV., Ferenc József-rakpart 6-7.
A Ferenc József-híd és Erzsébet-
híd között.
Telefon: József 61-48.

Fiókház:
VII., Thököly-út 16.
A Keleti pályaudvar indulási
oldalával szemközt.
Telefon: József 61-17

Központi iroda:
BUDAPEST,
V., Alkotmány-utca 20.

Halászlé és gazdasági felszerelések:

halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvagókések, csáklyák, húzó- és kormányvezők (kőrisfából), sport- és luxuscsonakok, evezők. **Kötélárúk:** ruhaszáritókötél, rudalókötél, nyakló, marha- és borjúkötél, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása

Az árúk kiválóságáról
személyesen
meggyőződhet!

HIRMANN ISTVÁN IPARTELEPEI VÁC

Telefon: 179-51.

KÓSDI-ÚT 52. • (Vasút mellett.) • TELEFON 72. Kérjen árajánlatot!

ZIMMER FERENC HALKERESKEDELMI RÉSZV.-TÁRS.

BUDAPEST
KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

TELEFON { Közp. Vásárcsarnok: József 48-94.
Iroda Vármű-körút 13. " 35-39.
Fiók-üzlet József-tér 13. " 150-65.

Veszünk és eladunk bármily mennyiségű élő és jegelt halat.

HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

HALNAGYKERESKEDELS

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.

BUDAPEST

TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06.

ÁRUSÍTÓ HELY:
IX., KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK

KÖZPONTI IRODA:
V., SZÉCHENYI-UTCA 1.

TELEFON: 154-44, 154-45.

TELEP ÉS IRODA:
IX., CSARNOK-TÉR 5. SZÁM.

MEGVESZÜK tőgazdaságok egész haltermését, SZÁLLITUNK a Magyar Tőgazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tőgazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más tenyészhalat és megtermékenyített fogassüllőikrát, valamint etetési üzemre berendezett tőgazdaságok részére különféle haltakarmányt.